

munalbestyrelsen.“ Altsaa Kjøbenhavns Borgmester paa det Omraade siger, at Situationen er en helt anden end tidligere. Og efter min Mening er det afgjort et Tilbageskridt fra den tidligere Ordning, thi den tidligere Ordning fremmede i højere Grad Sparsommeligheden end denne. Den ærede Minister sagde, at denne Ordning med Ligning over hele Byen skaanede de fattige Sogne. Det er ikke Tilfældet. Selv med den ganske overordentlig høje Ligning, der er foretagen i Aar med det fulde Maksimum $\frac{1}{5}$ pCt. eller i alt 233,000 Kr., selv om denne Ligning, som er saa stor, fordi den gamle Dæmper til Sparsommelighed er brudt, og man har givet Anledning til Ødselhed og overdrevne Krav, er det dog kun 4 Sogne, der staa sig ved denne Ordning. Deraf er det ene et rigt Sogn, nemlig Holmens Kirkes Sogn; de 3 andre ere Frelsers Kirke, Kristianskirken og Johanneskirken. Der er jo her det at mærke, at for de to kristianshavnske Kirker er der Tale om store monumentale Kirkebygninger, hvor det synes baade mig og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen) og Borgmesteren i Kjøbenhavn, at det umuligt kan være Sognemenighedernes Pligt at betale det hele. For de andre Sognes Vedkommende vilde de have staaet sig ved, om selv den uhyre Sum var paalignet de enkelte Menigheder. Det gælder ogsaa om fattige Sogne som Helligkorskirken ude paa Nørrebro, som jeg særlig repræsenterer. Det Sogn vilde være sluppet billigere ved en saadan Ligning. Det samme gælder om St. Jakobskirken Sogn og St. Stefanskirkens Sogn; de vilde være slupne overordentlig meget billigere; der vilde kun være paalignet dem 0,01 pCt., medens der nu lignedes 0,2 pCt. paa Sogne, hvor vi have omtrent den allerfattigste Befolkning i Kjøbenhavn, saa selv med denne store Ligning paa 233,000 Kr., vilde i alt Fald tre fattige Sogne været slupne billigere end nu. Men dertil kommer det Moment, som endelig ikke maa glemmes i denne Diskussion, at havde man foretaget Ligningen paa de enkelte Sognemenigheder, saa vilde Summen ganske sikkert ikke nær været løbet op til 233,000 Kr. Da vilde der som sagt have været en ganske anderledes Opfordring til Sparsommelighed, end

der er nu, hvor man kan fordele det over det hele, og hvor det derfor ikke mærkes saa stærkt for de enkelte.

Endelig skal jeg gøre en Bemærkning til den højtærede Kultusministers Omtale af det kommunale Selvstyre. Den højtærede Minister kunde ikke komme bort fra, at det Ændringsforslag, som foreligger her, er nøjagtig ordret det Forslag, som blev stillet af Finansudvalgets Flertal med den højtærede Kultusminister i Spidsen for 4 Aar siden; det kan den højtærede Kultusminister ikke komme bort fra. Vi staa altsaa ordret nøjagtig paa Venstres gamle Standpunkt i denne Sag — som vi gøre saa tidt, uden at det desværre hjælper stort. Men det er sikkert nok, at saaledes staa vi. Nu siger Ministeren jo, at han havde ikke været betænkelig ved at beholde dette gamle Standpunkt, hvis ikke der var sket en Ting i Mellemtiden, nemlig den, at nu havde han faaet Færten af, at Kommunalbestyrelsen stillede sig anderledes, end han troede, den den Gang stillede sig. Ja, det er jo rigtignok en mærkelig Udtalelse! Den højtærede Kultusminister ser altsaa ikke paa det kommunale Selvstyre i sig selv og for det kommunale Selvstyres egen Skyld, han ser kun paa det med venlige Øjne, for saa vidt den selvstyrende Kommune er enig med Ministeren. Hvis han faar Fornemmelsen af, at den vil være uenig med Ministeren, vil han forlade det kommunale Selvstyres Princip og foreslaa en anden Ordning. Det er en højst ejendommelig Erklæring fra den højtærede Kultusministers Side. Den minder mig ganske om det, som ikke er ukendt i Historien, at et Parti til en vis given Tid, naar det tror sig i Overensstemmelse med den almindelige Valgret, holder paa denne, men saa snart det begynder at faa Fornemmelsen af, at der ikke længere er Overensstemmelse mellem det og Vælgerne, saa snart dets Kandidater Gang paa Gang vrages af den almindelige Valgret, saa gaar det over til Modstanderne mod den almindelige Valgret. Vi kende det fra de nationalliberale, som en Tid vare begejstrede Tilhængere af den almindelige Valgret, men da den almindelige Valgret begyndte at vrage baade den ene og den anden af de nationalliberale Førere, kønedes dette Partis